

محمد حسین ملانک

سفیر سابق ایران در چین

شرایطی به غایت حساس برای کشور و ملت ایران رقم خورده است. اگرچه این عبارت مورد طعنه بسیاری از نسل جوان قرار دارد که آن را در مواقع باربط و بی ربط شنیده اند اما در واقع کشور در مرکز یک رویارویی قرار گرفته است. محور مقاومت هسته اصلی سیاست خارجی را در کنار قفقاز و آسیای مرکزی شکل می دهد. محور مقاومت کشورهای فلسطین، لبنان، یمن، عراق و سوریه را دربر می گیرد اما به رغم ادعاهای مطرح شده از سوی آقای ولی نصر، نقش رهبر بلامنازع این محور گسترده به عهده یک کشور قرار ندارد. اگرچه اجزای متعدد این محور استقلال خود را دارند اما نقش حمایتی ایران از آنها قابل انکار نیست. محور مقاومت بر بنیان های نظری و خواست های استراتژیک ایران استوار است و ایجاد سد محکم در برابر نیروهای خارجی در راس آن قرار دارد. نکته جالب این است که تقریبا تمام اجزای محور مقاومت همدلی عمیقی با نگاه ایران به مسائل منطقه دارند اما اسرائیل تمام این مجموعه را همچون حلقه ای از آتش دور گردن خود می بیند. از این رو روی این موضوع حساب باز کرده که کشورهای عربی و به خصوص عربستان سعودی را ترغیب به جبهه گیری علیه ایران کند با این عنوان که در امور عربی دخالت می شود. در چنین فضایی بود که طوفان الاقصی در ۷ اکتبر سال گذشته با تدبیر حماس شکل گرفت و محور مقاومت با وضعیت جدیدی مواجه شد. شاید اگر به تمام جوانب موضوع اندیشیده می شد، اگر قابلیت های چنین عملیاتی به تمامی و با دقت در نظر گرفته می شد، در همان روزهای اول که اسرائیل در کیچی و حیرت ناشی از حمله حماس قرار داشت، نیروهای دیگر محور مقاومت ت های چنین عملیاتی به تمامی و با دقت در نظر گرفته می شد، دخالت می شود. سائل منطقه دارند از شمال و جنوب، از دور و نزدیک می توانستند شرایطی را به وجود آورند که اسرائیل مجبور به عقب رفتن شده، بخش هایی از سرزمین های اشغال شده را به فلسطینی ها بازگردانده و در نهایت کرانه باختری رود اردن و باریکه غزه به هم وصل می شدند. چنین اتفاقی می توانست پیامدهای بسیار عمیقی داشته باشد. تردیدی نیست که در آن صورت بحرانی در جامعه اسرائیل به وجود می آمد، دولت سقوط می کرد و شخص تانیائو از مهلکه می گریخت. در آن وضعیت قدرت های بین المللی برای حل مناقشه دور هم جمع می شدند و حل موضوع فلسطین کاملا در دسترس قرار می گرفت. اما در واقع بعد از فشاری که به نوار غزه وارد شد، حزب...ا لبنان و متعاقبا نیروهای عراقی و سپس حوثی های یمن به درخواست حمایت از حماس در مقابل لشکرکشی سبعانه اسرائیل در ورود به غزه، سعی کردند با سرگرم کردن اسرائیل از فشار بیشتر روی غزه بکاهند. اسرائیل و آمریکا تمام تلاش خود را بر نابودی حماس در غزه قرار دادند. در برابر ماشین کشتار صهیونیست ها دیگر کشورها سکوت کردند و فقط ناظر ماجرا بودند. تلاش های حزب... و دخالت حوثی ها با اثر متوسط بین المللی هم نتوانست جلو قتل عام مردم غزه را بگیرد و اسرائیل را وادار کند تا از قتل عام مردم غزه زیر عنوان تلاش برای نابودی حماس دست بردارد. اسرائیل بعد از دستاورد های نسبی مورد نظر نظامی خود در غزه و حذف رهبری نظامی و سیاسی حماس، درگیری مستقیم با حزب...ا در دستور کار قرار داد و از ۲۷ و ۲۸ شهریور گذشته با عملیات قدرتمانی انفجاری بیجرها و وسایل ارتباطی توانست به کاد رهبری حزب...ا ضربه بزند. اگرچه نبردهایی در جنوب لبنان و مرز اسرائیل وجود دارد، اما حملات هوایی اسرائیل عملا به بی خانمانی بیش از یک و نیم میلیون نفر و تخریب دهکده و شهرهای جنوب و نیز جنوب بیروت و راه های ارتباطی از سوریه محور به انجام رسید. به این وضعیت بمباران سنگین مواضع حوثی ها توسط نیروی هوایی آمریکا و تروور فرماندهان حشدا لشعبی عراق را نیز باید اضافه کرد. با این اقدامات ایران به رغم برخی مشکلات و معضلات، به عنوان نقطه اتکای محور مقاومت به درگیری کشانده شد. از جمله کنسولگری ایران در دمشق و مهمانسرای سپاه در تهران مورد حمله اسرائیل قرار گرفت که به شهادت اسما عییل هنیه رهبر حماس منجر شد. ایران وادار شد به خاطر رفتارهای تجا و زگرانه اسرائیل دو بار موشک به خاک اسرائیل شلیک کند و هنوز از این پرورنده بعد از تجاوز مجدد اسرائیل به ایران و شهادت چند نفر از پرسنل ارتش با است تا تصمیم مسئولان در این باره چه باشد. در یک جمع بندی در تصویر بزرگ می توان گفت که عملیات طوفان الاقصی توانست موضوع فلسطین را بار دیگر به مرکز توجه جهانی تبدیل کند و خسارات زیادی اعم از مادی و معنوی برای رژیم صهیونیستی به ارمغان بیاورد. از دیگر زاویه مشخص شد که اسرائیل زاریده سرطانی جهان غربی است که حاضرند برایش همه مقدسات، اخلاق و حتی قوانینی را که خود تاسیس و بر آن اتکا دارند، نادیده بگیرند. به هر حال نظم نوین منطقه ای در خاورمیانه چه از نظر اسرائیل، یا از نظر عربستان و چه از نظر محور مقاومت در حال شکل گیری است و ما در نوعی از جنگ شناختی قرار داریم و باید بدانیم که سمت درست تاریخ کجاست؟ هر فکر و نظری تعریفی از تاریخ برای خود دارد اما در تئوری بقا، بخش درست تاریخ آن قسمتی است که پیروز میدان در آن ایستاده است. اما پیروز میدان کیست؟ پیروز میدان طرفی است که در یک معرکه یا بیش ترین دستاورد را داشته و یا کمترین خسارت را دیده است. با در نظر گرفتن همه جوانب موضوع، فلسطینی ها توانسته اند دستاورد های بزرگ داشته باشند. در سوی دیگر ایران می تواند در همکاری با کشورهای منطقه فشار بیشتری بر اسرائیل وارد کرده تا وادار شود به واقیعت هاتن دهد.

امیررضا واعظ آشتیانی در گفت وگو با «آرمان ملی»:

اگر دولت زمین بخورد کشور زمین خواهد خورد

بخشی از نقادی در جامعه سیاسی ما زورآزمایی است

امیدوارم کسی به دنبال زمین زدن دولت پزشکیان نباشد

برخی به دولت در سایه جلیلی آرزوی پیدا کرده اند

«آرمان ملی»- احسان انصاری: رفتارشناسی مخالفان دولت در ماه هایی که از تشکیل کابینه پزشکیان می گذرد بیانگر چیست؟ چرا حامیان جلیلی همچنان در صحنه تصمیم گیری کشور فعال هستند و تلاش می کنند تصمیمات دولت را زیر سوال ببرند؟ آیا دولت در سایه در جامعه سیاسی ایران قابلیت بروز و موفقیت دارد؟ سرمایه اجتماعی و ساختار سیاسی اصولگرایان در شرایط کنونی در چه وضعیتی قرار دارد؟ «آرمان ملی» برای پاسخ به این سئوالات با مهندس امیررضا واعظ آشتیانی فعال سیاسی اصولگرا گفت وگو کرده است. واعظ آشتیانی معتقد است: «احزاب خودشان دولت در سایه هستند. در آمریکا با کشورهای اروپایی هنگامی که یک نفر در

تحلیل و ارزیابی شما از رفتارشناسی منتقدان دولت پزشکیان در ماه هایی که از عمر دولت می گذرد چیست؟ چرا برخی همواره به دنبال زمین زدن دولت پزشکیان به هر قیمتی هستند؟

من امیدوارم کسی به فکر زمین زدن دولت پزشکیان نباشد. دلیل این موضوع نیز این است که در صورتی که دولت زمین بخورد کشور زمین می خورد. البته برخی با متهم کردن دیگران به حضور در دولت سایه برخی واقیعت ها را نادیده می گیرند. من فکر می کنم زمان آن فرا رسیده که معنا و هدف دولت در سایه را مشخص کرد. اگر کسی روی موضوعات کشور بررسی و مطالعه کرد و راه حل ارائه داد نباید آن را به دلیل اینکه دولت در سایه است کنار گذاشت و حرفش را نشنید. من از دولت در سایه حمایت نمی کنم و با آنها حشر و نشری هم ندارم اما معتقدم قرار نیست بر سر اصطلاحاتی مانند دولت در سایه با هم دوواکنیم. انتخابات تمام شده و مردم نیز انتخاب خود را کرده اند و این انتخاب محترم نیز بوده است. با این وجود یکی از این کاندیداها کامل ترین برنامه را برای مدیریت کشور داشت.

منظور شما آقای جلیلی است؟

تفاوتی نمی کند که چه کسی باشد. ممکن است آقای جلیلی باشد و یا هر فرد دیگری. مردم در انتخابات به آقای جلیلی و برنامه هایی که داشت اقبال نشان نداده و به او رأی ندادند. این نظر مردم است که محترم است.

چرا اگر آقای جلیلی برنامه و راه حل داشت مردم به وی اقبال نشان ندادند؟

من معتقدم بخشی از حوزه های انتخاباتی باید در زمینه فرهنگی مورد تحلیل و بررسی قرار بگیرد. به عنوان مثال باید این موضوع مورد بررسی قرار بگیرد که آیا مردم ما در انتخابات بیشتر به دنبال برنامه محوری هستند یا انتقام گیری سیاسی؟ در این زمینه نیز برخی افراد و گروه های سیاسی مقصدند که رفتاری از خود بروز داده اند که برای مردم مهم نباشد که فلان کاندیدا برنامه دارد یا ندارد. در چنین شرایطی انتقام گیری سیاسی تعیین می کند که چه کسی در انتخابات پیروز شود و چه کسی شکست بخورد.

آیا عدم اقبال به آقای جلیلی در انتخابات بیشتر به دلیل دیدگاه های ایشان به خصوص در زمینه سیاست خارجی و مسائل فرهنگی بود؟

اگر یک برنامه بد هم باشد باز هم برنامه است. به هر حال این برنامه مورد پسند و اقبال مردم قرار نگرفته است. نکته مهم اینکه برنامه بد داشتن بهتر از بی برنامه بودن است. آقای پزشکیان در زمانی که وزرای دولت قرار بود از مجلس رأی اعتماد بگیرند از پشت تریبون مجلس عنوان کردند که

مردم در انتخابات به آقای جلیلی و برنامه هایی که داشت اقبال نشان نداده و به او رأی ندادند. این نظر مردم است که محترم است

انتخابات به پیروزی دست پیدا می کند حزبی از وی حمایت کرده کابینه وی را مشخص می کند. در شرایط کنونی برخی به آقای جلیلی آرزوی پیدا کرده اند که چرا دولت در سایه تشکیل داده است. به نظر من هیچ اشکالی وجود ندارد که هر کسی که می تواند و دارای برنامه است دولت در سایه تشکیل دهد. همه جریان های سیاسی اعم از چپ و راست و میانه می توانند با ارائه برنامه و آلترناتیو دولت در سایه داشته باشند. این اتفاق به سود کشور تمام خواهد شد. نکته دیگر اینکه اشکالی ندارد که آقای پزشکیان به عنوان رئیس جمهور گاهی از دولت در سایه نظر بخواهد که دیدگاه شما در این حوزه چیست و چه راه حلی دارید؟» در ادامه ماحصل این گفت وگو را می خوانید.

مردم مدت هاست که از اصولگرایی و اصلاح طلبی عبور کرده اند. اگر گمان کنیم در انتخابات اخیر مردم با هدایت اصولگرایان و اصلاح طلبان در انتخابات حضور پیدا کرده اند تحلیل اشتباهی داشته ایم

کشور برنامه بلندمدت دارد که ما ملزم به اجرای آن هستیم. این نکته مهمی است، اما این برنامه های کلی نیازمند ریل گذاری و روش هایی است که به نتیجه برسد. نکته دیگر اینکه آقای جلیلی نه هر کسی که توانایی دارد می تواند دولت در سایه تشکیل بدد.

فضای سیاسی ما چنین اجازه ای را به هر کسی می دهد؟

احزاب خودشان دولت در سایه هستند. در آمریکا و با کشورهای اروپایی هنگامی که یک نفر در انتخابات به پیروزی دست پیدا می کند حزبی که از وی حمایت کرده کابینه وی را مشخص می کند. در شرایط کنونی برخی به آقای جلیلی آرزوی پیدا کرده اند که چرا دولت در سایه تشکیل داده است. به نظر من هیچ اشکالی وجود ندارد که هر کسی که می تواند و دارای برنامه است دولت در سایه تشکیل دهد. همه جریان های سیاسی اعم از چپ و راست و میانه می توانند با ارائه برنامه و آلترناتیو دولت در سایه داشته باشند. این اتفاق به سود کشور تمام خواهد شد. از سوی دیگر اشکالی ندارد که آقای پزشکیان به عنوان رئیس جمهور گاهی از دولت در سایه نظر بخواهد که دیدگاه شما در این حوزه چیست و چه راه حلی دارید؟ مفهوم تولید دانش همین است که دولت ها از ظرفیت های فکری و علمی کشور استفاده کنند. آرزوی نشان دادن به دولت در سایه در جامعه التهاب ایجاد می کند.

رفتار خود دولت در سایه باعث ایجاد آرزوی و التهاب در جامعه نمی شود؟

واقیعت این است که نقادی در جامعه سیاسی ما به شکلی است که بخشی از آن زورآزمایی است. من به نوبه خودم در دولتی که روی کار آمده عنوان کرده ام همه باید تلاش کنند این دولت موفق باشد. اگر دولت موفق شود به سود کشور و نظام است. حتما دولت نباید از من استفاده کند و یا به من سود برساند که عنوان کرد دولت خوبی است و اگر استفاده نکند دولت بدی به شمار می رود. نباید بر اساس سهمی که دولت نسبت به افراد ادا می کند درباره آن قضاوت کرد. اگر دنبال موفقیت نظام و آرمان های انقلاب هستیم باید تلاش کنیم دولت در همه زمینه ها موفق شود. دولت موفق نیازمند مجلس موفق است. دولت و مجلس نمی توانند به تنهایی ادعای موفقیت کنند و هر کدام باید در جایگاه خود موفق عمل کنند. کسی که تنها صدای انتقاد از آن بلند است و منافع کشور را در نظر نمی گیرد تنها تولیدکننده دعوای سیاسی است و سودی برای کشور ندارد.

وزیر امور خارجه:

شورای امنیت باید اسرائیل را تحریم کند

عضو کنوانسیون پیشگیری و مجازات جنایت نسل کشی و دولت های عضو کنوانسیون های چهارگانه ژنو، برای اقدام فوری و جمعی در برابر نقض های فاحش حقوق بین الملل و منشور ملل متحد خواستار تحرک فوری، موثر و قاطعانه جامعه جهانی برای مهار رژیم صهیونیستی هستیم. وی با بیان اینکه ما معتقدیم تا زمانی که تجاوزات در نوار غزه و لبنان متوقف نشود، منطقه روی آرامش را به اعم از مسلمان و مسیحی و یهودی صورت

اصولگرایان از نظر سرمایه اجتماعی و ساختار سیاسی پس از تشکیل دولت پزشکیان در چه شرایطی قرار دارند و با چه چالش هایی مواجه هستند؟

من فکر می کنم ترموستات اصولگرایی درست عمل نمی کند و نتیجه آن، عیان شدن اختلافات و تفاوت ها در بزرگه های حساس مانند انتخابات است. دلیل بخشی از این اتفاقات خودخواهی برخی افراد و گروه ها بود. از سوی دیگر نوع ادبیاتی که استفاده می کردند در این زمینه تأثیرگذار بود. آسیب دیگری که در این زمینه وجود داشت سهم خواهی ها بود و من اینکه حرف ما باید حجت در تصمیم گیری ها باشد. این در حالی است که ما با نسل جدیدی مواجه هستیم و نمی توانیم همچنان با سازوکارهایی که در گذشته در اختیار داشته ایم با نسل جدید نیز برخورد کنیم. در بین افرادی مانند آقای قالیباف، رضایی و جلیلی که در جریان اصولگرایی تأثیرگذار هستند، من فکر می کنم آقای جلیلی با برنامه تر و سازمان یافته تر است.

این احتمال وجود دارد که آقای جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری آینده کاندیدا شوند؟

من آقای جلیلی را سازمان یافته تر می بینم و فکر می کنم این اتفاق نیز رخ خواهد داد و به احتمال زیاد وی در انتخابات ریاست جمهوری آینده نیز کاندیدا خواهند شد. من زیر بلیت این آقایان نیستم و در آینده نیز نخواهم بود. با این وجود اگر بخواهیم منطقی به موضوع نگاه کنیم تصور می کنم آقای جلیلی سازمان یافته تر و مدبرانه تر جلو می رود.

البته بقیه هم قابل احترام هستند. نکته مهمی که در این زمینه وجود دارد این است که مردم مدت هاست که از اصولگرایی و اصلاح طلبی عبور کرده اند. اگر گمان کنیم در انتخابات اخیر مردم با هدایت اصولگرایان و اصلاح طلبان در انتخابات حضور پیدا کرده اند تحلیل اشتباهی داشته ایم.

واقیعت این است من تأثیر جریان های سیاسی را در معادلات سیاسی کشور کم می بینم و معتقدم جریان های سیاسی به دلیل اینکه مدتی مسئولیت کشور را در اختیار داشته اند امتحان خود را پس داده اند. به همین دلیل نیز مردم حاضر نیستند دوباره به آنها اعتماد کنند. امروز کشور نیاز به مدبرانی با نگاهی جدیدتر و منطقی تر به مسائل است که بتوانند واقیعت های جامعه را به خوبی و درستی تحلیل کنند. هر گذشته به همه موضوعات به صورت سیاسی نگاه می شده و این نوع نگاه باعث شده ما از علون انسانی فاصله بگیریم که در نهایت به آسیب خوردن ما منجر شده است.

ترموستات اصولگرایی درست عمل نمی کند و نتیجه آن، عیان شدن اختلافات و تفاوت ها در بزرگه های حساس مانند انتخابات است. دلیل بخشی از این اتفاقات خودخواهی برخی افراد و گروه ها بود

پذیرد. وی با اشاره به وضعیت لبنان، تصریح کرد: در خصوص لبنان نیز بر این باوریم که باید واقیعت های میدان و جغرافیای این کشور مورد توجه عمیق قرار گیرد. حزب... و مقاومت لبنان ریشه در مردم این کشور دارد و از بین رفتنی نیست. همه بازیگران باید برای توقف فوری جنگ در فلسطین و لبنان تلاش نمایند. طرح هایی که صرفا منافع رژیم صهیونیستی را در نظر بگیرند حتما محکوم به شکست خواهند بود. وی یادآور شد: شورای امنیت موظف است در برابر اصرار رژیم صهیونیستی به ادامه جنگ و خونریزی در غزه و لبنان وارد عمل شده براساس فصل هفتم منشور ملل متحد، تحریم های شدید علیه این رژیم را اعمال نماید.

هراس مسکوکا خشم امارات و عربستان

چرا روسیه سوخو-۳۵ را از ایران دریغ می کند؟

هفته دوم اکتبر، ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه و مسعود پزشکیان برای اولین بار در نشست ترکمنستان دیدار کردند. در این گردهمایی سران کشورهای قزاقستان، قرقیزستان، پاکستان، تاجیکستان و ازبکستان نیز حضور داشتند، اما این دیدار پوتین و پزشکیان بود که در کانون توجه قرار گرفت و نشان داد که چگونه تعامل روسیه و ایران به رغم تنش های اخیر بر سر کریدور زنگرور تحت حمایت روسیه و آذربایجان همچنان قوی است. همان طور که هر دو رهبر در این نشست تأکید کردند، روسیه و ایران دیدگاه های مشابهی در مورد مسائل مهم جهانی دارند. مسکوکا تهران مشارکت خود را برای به چالش کشیدن نظم تحت رهبری غرب و سرعت بخشیدن به گذار جهان از نظم تک قطبی کلیدی می دانند. در حاشیه این کنفرانس پوتین به پزشکیان گفت: «ما در عرصه بین المللی فعالانه با هم همکاری می کنیم و ارزیابی های ما از رویداد های جاری جهان اغلب بسیار نزدیک است.» رئیس جمهور ایران نیز در پاسخ به هماتای روس خود گفته است: «مواضع ما در جهان بسیار به هم، نزدیک تر از دیگران است.»

چرا بی نزدیکی پوتین به ایران

«تی. آر. تی» در این باره مدعی شد، در شرایطی که اسرائیل در اقدامی متجاوزه به نقاطی در ایران حمله کرده است. گمانه زنی هادر باب حمایت احتمالی مسکوکا از این بازیگر افزایش یافته است. از منظر تهران هیچ بازیگری به غیر از روسیه قادر نخواهد بود نقش شریک نظامی ایران را ایفا کند. در همین راستا گروهی مدعی اند که تهران احتمالا در این شرایط بر حمایت های روسیه حساب کرده بالاخص آنکه تنش های میان تهران و تل آویو رو به افزایش است. تی. آر. تی نوشت: تهران احتمالا تلاش خواهد کرد کرملین را متقاعد کند که از بازیگران غیردولتی موسوم به «محور مقاومت» مانند جنبش حوثی هادر یمن حمایت کند و از سوریه در برابر حملات اسرائیل حراست نماید. حال اینکه مسکوکا برای حمایت از تهران جهت افزایش توان بازدارندگی این کشور در برابر اسرائیل چه گامی برمی دارد و یا واکنشی نشان خواهد یانه، مشخص نیست. با این حال، برخی شناساسان مدعی اند که کرملین احتمالا در باب تغییر دکترین هسته ای ایران، دیدگاه جدیدتری دارد. مارک کاتز، استاد بازنشسته فعال در دانشگاه جورج میسون در این باره مدعی است: «در این مرحله، رقابت مسکوکا و واشنگتن و غرب به اندازه ای بالاست که پوتین دیگر نیازی به همکاری با آنها برای جلوگیری از پیشرفت برنامه هسته ای ایران نمی بیند.» به گفته او، روسیه «از تغییر دکترین هسته ای ایران کمتر از بهبود روابط این کشور با غرب هراس دارد.» تنش هایمان اسرائیل و ایران در راستای منافع پوتین است، بالاخص با پیروزی چهره ای چون مسعود پزشکیان که باتکیه بر اصل تنش زدایی با غرب پیروز انتخابات شد. با این حال به به نوار ناظران آنچه مسکوکا در میانه تشدید خصومت هادر حمایت از ایران انجام می دهد، می تواند کم تر از انتظارات تهران باشد. مسکوکا به لحاظ مشخص منافع ملی و اولویت های خود را طوط خواهد کرد و همین مقوله می تواند تهران را در پاره ای مواقع ناامید کند.

چرا روسیه سوخونمی دهد؟

یک سوال کلیدی این است که آیا روسیه ایران را به جنگنده های فلانکر سوخو-۳۵ یا سامانه های موشکی دفاع هوایی اس-۴۰۰ مجهز می کند یا خیر. به ادعای تی. آر. تی در باب ارائه این تجهیزات از جانب روسیه، صحبت بسیار بوده اما کرملین در عمل فعلا گامی برنداشته است. روسیه خواهان این معجزه به تسلیحات نظامی قدرتمند نیست، از همین روتامیلی ندارد تا تسلیحات پیشرفته و یا سیستم های هدافند هوایی مجهزی را در اختیار تهران قرار دهد. از همین رو در باب احتمال حمایت نظامی روسیه از ایران هنوز مشخص نیست که کرملین از چه رویکردی پیروی خواهد کرد. علاوه بر این آنگونه که ناظران مدعی اند، با توجه به رویکرد متعادل روسیه در ارتباط با خلیج فارس و مسائل ژئوپلیتیک میان ایران و پادشاهی های عرب، بعید است که این گروه از بازیگران از تلاش های کرملین برای تقویت موقعیت نظامی ایران در خاورمیانه استقبال کنند. کاتز مدعی است که عدم تمایل پوتین به انتقال سوخو-۳۵ یا اس-۴۰۰ به ایران عمدتا برای جلوگیری از تحریک عربستان سعودی و به ویژه امارات است. با این حال اگر پوتین در شرایط کنونی و در میانه رویارویی ایران و اسرائیل، موشک های اس-۴۰۰ را در اختیار تهران قرار دهد تا توان بازدارندگی این کشور را افزایش دهد، جای تعجب نیست. کاتز در این باره مدعی است که انتقال سوخو-۳۵ به ایران چیزی است که پوتین ممکن است به دلیل تمایل مستمرش به حفظ همکاری با ریاض و ابوظبئی، هنوز مایل به انجام آن نباشد. اگرچه مشخص نیست که دولت پوتین تا چه حد برای تقویت توان دفاعی ایران پیش خواهد رفت، اما می توان حدس زد که روسیه همچنان تهران را به عنوان یک شریک در تقابل با غرب می بیند. در این میان جنگ اوکراین نیز یک عامل بسیار مهم است. زمانی که دولت ترامپ در ماه می ۲۰۱۸ آمریکا را از برنامه جامع اقدام مشترک موسوم به برجام خارج کرد، روابط ایران و روسیه نزدیک تر شد.